

Le principal problème d'une école multiculturelle est la définition du contenu du programme, qui devrait être la parité de ses deux parties – invariante et variable. L'essentiel ici est de maîtriser la langue et la culture de la nation titulaire.

C'est une direction très importante, car sans une maîtrise libre de la langue, sans connaissance de la culture, des traditions et des coutumes, il y aura toujours un sentiment d'étrangeté dans l'environnement chez les jeunes qui entrent dans la vie.

L'apprentissage pour la communication interculturelle a le potentiel inhérent à l'expérience linguistique des apprenants grâce à une présence constante dans un environnement linguistique bilingue.

L'expérience de la communication interculturelle dans les conditions de la région nationale facilite l'entrée dans la culture mondiale.

Ainsi, le développement de la compétence multiculturelle des étudiants correspond à la stratégie éducative prioritaire – préparer les jeunes à la vie dans le monde multipolaire et multiculturel d'aujourd'hui.

Références:

1. Райхштейн А.Д. Національно-культурний аспект інтеркомунікації. *Іноземні мови в школі*. 1986, №5.
2. Лотман Ю.М. Чого навчаються люди. Статті та замітки. М., 2010.
3. Гумбольдт В. Вибрані праці з мовознавства. М., 1988.

ФОРМУВАННЯ КОМУНІКАТИВНИХ КОМПЕТЕНЦІЙ ІНОЗЕМНИХ СТУДЕНТІВ-МЕДИКІВ

Шеремета Л.П.

*кандидат педагогічних наук, доцент,
доцент кафедри української мови,
Тернопільський національний медичний університет
імені І.Я. Горбачевського МОЗ України
м. Тернопіль, Україна*

Інтеграція національної освіти на сучасному етапі передбачає широке використання нових технологій, напрямів і прогресивних підходів до навчання. В умовах становлення української держави як рівноправного партнера у створенні сучасного освітнього простору важливим чинником виступає навчання іноземних студентів у закладах вищої освіти України. Проблема володіння іноземною в системі освіти є актуальною, оскільки в Україні навчається значна кількість іноземних студентів, для яких англійська мова виступає навчальним предметом й освітньою дисципліною, засобом всебічного розвитку, провідником у становленні їх як професійних особистостей. Як наслідок, виникає потреба формування у студентів-іноземців відповідної мовленнєвої компетенції, що є неможливим без їхньої мовної підготовки. Основним завданням викладача англійської мови є вироблення у студентів

умінь і навичок комунікативно вправно користуватися мовними засобами в різних життєвих ситуаціях та у своїй професійній діяльності.

Вивчення іноземної мови у закладах вищої освіти (зокрема, медичних) передбачає володіння професійною лексикою та обмін знаннями з медичних предметів, обговорення тем, дискутування з їх приводу. Основою при цьому виступає медична термінологія, – як результат осмислення та узагальнення фактів, явищ і процесів, що об'єднанні єдиними поняттям – «медицина».

Наукова термінологія у будь-якій галузі відіграє важливу роль, оскільки відображає певні поняття в системі найменувань, що застосовуються в конкретній науці. Особливе її значення для медичної науки, багатогранність якої породжує велику кількість знань і вимагає професійного оволодіння мовою відповідної спеціальності – сукупністю мовних засобів, які використовуються для досягнення порозуміння у професійно обмеженій сфері спілкування.

Сучасна медицина послуговується належним чином організованою професійно орієнтованою мовою, основу якої становить спеціальна лексика. Фахова мова є природним середовищем виникнення та функціонування термінів, які номінують комплекс медичних понять і розглядаються як її центральні компоненти. Власне, саме терміносистеми (термінологія) і складають основу професійної мови лікаря. Як наслідок, основне завдання закладів медичної освіти – підготовка висококваліфікованих фахівців-медиків, що і передбачає їх «термінологічну підготовку не лише в межах розуміння термінів, а й уміння фахово грамотно послуговуватися ними у практичній чи науковій діяльності як в усній, так і в письмовій формах» [1, 5]. Це зумовлено тим, що термін посідає важливе місце на усіх етапах медичної освіти, оскільки виступає як інструмент пізнання, так і засіб, що закріплює його результат.

В умовах сучасної міжнародної та міжнаціональної комунікації випускник медичного закладу освіти повинен мати не лише ґрунтовні фахові знання і навички, що відповідають міжнародним стандартам, а й бути інтелектуально розвиненою людиною, обізнаною з культурним та науковим надбанням людства, особливо в медицині, вільно послуговуватися науковою медичною термінологією. Слушною є думка, що «у наш час український лікар у лексиці використовує медичні терміни традиційно українські, терміни-інтернаціоналізми грецького та латинського походжень, терміни-західноєвропейські, що з'явилися з виникненням нових напрямків і галузей науки..., а також латинські терміни, що лягли в основу Міжнародної номенклатури і переважно не мають відповідників у рідних мовах» [2, 19].

Література:

1. Закалюжний М. М., Андрейчин М. А., Комаровський Р. Р. Клінічна латина з англійськими та українськими відповідниками. Тернопіль: ТДМУ, 2017. 832 с.
2. Пиріг Л. А. Українська мова і термінологія як засіб спілкування українського лікаря. Актуальні проблеми медичної термінології. Львів, 1993. С. 19.

3. Шеремета Л.П. «Лексико-семантичний та структурно-граматичний аспекти медичної термінології (на матеріалі підручника «Color Atlas of Medical Microbiology»)). Тернопіль, 2020. 75 с.

INTERACTIVITY COMPONENT FOR LEARNING ENGLISH

Shypitka H.O.

*student of Faculty of Philology and Journalism,
Ternopil Volodymyr Hnatiuk National Pedagogical University
Ternopil, Ukraine*

The modern environment requires people to communicate, to own the ability to communicate freely, competently and consistently express their views, prove and defend their point of view. Therefore, the school must be a creative to a person who is able to think independently and critically, to put forward new original ideas, to boldly defend them, to make non-standard decisions.

That is why Interactivity for learning English meets modern requirements the most. The word « Interactivity « (translated from English «inter» – mutual, «act» – to act) means to interact. «Interactive learning» can be defined as the interaction of teacher and student in the process of communication and learning in order to solve linguistic and communicative problems. Interactive activities include the organization and development of dialogic speech, aimed at interaction, mutual understanding, solving problems important to each of the participants in the learning process [1]. Interactive learning of English differentiates from main typical methods used at school level. Learning English is presented in the form of a game, making it easier to perceive. Rules and grammar are provided through applications and online assignments, so students put much less effort into their studies [2].

The organization of interactive learning involves modeling life situations, using role-playing games, expressing their views on a particular problem, joint solution of the issue based on an analysis of the circumstances and the situation.

Interactive learning has several advantages over traditional lessons, namely:

- learning a foreign language interactively in the process of a bright educational game is suitable not only for children but also for adults;
- if you choose regular classes, you will be able to quickly develop your grammar, improve vocabulary and pronunciation, spending only 30 minutes a day;
- you will learn from the material that interests you. Songs, TV series, crossword puzzles, games – choose what you like. And the teacher will help to organize all activities so that your training was effective;
- while learning from an online textbook, you can track your progress and understand which skills you need to pay more attention to.

The purpose of interactive learning is to create comfortable learning conditions in which the student feels his success, his intellectual perfection, which makes the educational process productive. The essence of interactive learning is that the